

færdige, at de vare komne med. Der var andre Egne, der havde et lige saa berettiget Krav paa at komme med, men de havde ikke været færdige, og de maatte vente, til de kunne komme til senere, og vi maatte selvfølgelig ikke sætte Bom for fremtidige Jærnbaneanlæg. Efter Ordførerens eget Vidnesbyrd i det andet Ting er det altsaa klart, at det er tilfældigt med disse forskellige Forslag, og at det ikke er nogen overvejede Plan over de forskellige private Jærnbaneanlæg, der kunne ventes at komme til at foreligge i en Arrække.

Endvidere skal jeg sige om Forslaget som det foreligger, at det, som jeg sagde fra først af, ikke hviler paa noget solidt Grundlag, at det ikke er vel forberedt eller vel begrundet. Naar vi have Jærnbane-forslag til Behandling enten i dette eller i det andet Ting, foreligger der jo som bekendt for os Overslag, Tegninger og Planer, saa at vi ere i Stand til at danne os et mer eller mindre klart Begreb over, hvad der foreligger; men det er jo ikke Tilfældet her. Den højtærede Indenrigsminister har sagt, at han kender mer eller mindre til de 16 — tror jeg nok det var — af de her foreslaaede 27 Jærnbaner, men de andre har han ikke haft Lejlighed til for sit Bedkommende at undersøge, og dette Tings Medlemmer vide ikke mere Bested om disse Baner, end dette Papir oplyser, vi have ikke mere til Oplysning om disse forskellige Baneanlæg end, hvad der indeholdes i dette Lovforslag. Vi pleje jo sædvanlig, naar vi behandle Jærnbane-forslag, at vide, hvilke Summer det drejer sig om, og det er ganske naturligt, at vi maa vide, hvilke Beløb det drejer sig om, men jeg fejler vist næppe, naar jeg siger, at intet Menneſte, hverken i denne Sal eller i det andet Ting, har noget klart Begreb om Nækkevidden af dette Forslag, at ingen af os kender, hvilke Summer dette Forslag vil kræve fra Statskassens Side. Et Mindretal i det andet Ting har antaget, at det foreliggende Jærnbane-forslag vilde kræve omkring 50 Millioner Kroner i Tilskud fra Statskassen; den højtærede Indenrigsminister antager noget som 27 Millioner; i Gaar blev der fremsat forskellige andre Beløb fra 25 til 30 Millioner. Alle disse forskellige Antagelser vidne jo klart nok om, at ingen af os har eller kan have nogen rigtig Forestilling om, hvilke Summer dette Forslag i Forbindelse med det Forslag om Statsbaneanlæg, som foreligger i det andet Ting, vil andrage. Dette er jo et bestemt Vidnesbyrd om, at det ikke er nogen samlet Plan, det er et bestemt Vidnesbyrd om Planløsheden. Man kaster nogle Titler og Navne ind paa

Forslaget uden at prøve dem, uden at undersøge dem, uden som sagt at være i Besiddelse af specificerede Overslag, Tegninger, Planer og uden at kende noget til Banernes Beliggenhed o. s. v., o. s. v. og sender det saa rask væk over i det andet Ting. Endvidere er det bekendt, at Jærnbane-forslag, som ellers foreligge, saa ikke den mindst grundtids Behandling i Tinget. Vaade i dette og det andet Ting plejer man at drøfte Jærnbane-forslag omhyggelig i Udvalg. Saadant er ikke foretaget i det andet Ting, Forslaget gennemføres uden videre Prøvelse og sendes op til os. Udskiftige have forudsat, at vi her skulle gøre Arbejdet; det ser ud til, at man fra forskellige Sider har betragtet Forslaget som ufærdigt, hvad det ganske vist ogsaa er. Det er ikke blot ufærdigt, men det er umuligt i den foreliggende Form. Man har ventet, at Landstinget skal gøre Arbejdet om. Det er ganske vist en stor Tillid at vise det høje Ting, Landstinget kan i og for sig ikke have noget imod, at man viser det denne Tillid, men jeg tror ikke, det er en Arbejdsmaade, der højner Folketingets Anseelse. Jeg mindes, at dette Tings højtærede Formand gentagne Gange har erindret om, at det ikke var i sin gode Orden, naar man her i dette Ting lod Forslagene gaa over til det andet Ting, fordi man ventede, at det andet Ting skulde lave Forslaget om. Den højtærede Formand har gentagne Gange gjort gældende, at en saadan Fremgangsmåde ikke var stemmende med Tingets Værdighed, og jeg er fuldstændig enig med Landstingets højtærede Formand i dette Stykke. Jeg finder det rigtigt, at hvert Ting behandler Lovforslagene efter sit Skøn og sine Ønsker. Jeg kan forstaa, at et Mindretal kan være med til at sende Forslagene over i det andet Ting i en Stikkelse, hvori det ikke ønsker dem vedtagne. Jeg har som bekendt flere Gange været i det Tilfælde at stemme for et Forslags Overgang til det andet Ting, skønt jeg ikke var særlig glad ved Forslaget, i Haabet om, at det skulde faa en heldigere Form ved Behandlingen i det andet Ting. Og skønt et saadant Haab i al Almindelighed ganske vist er ringere nu end tidligere, kan det nok være, at der vil komme lignende Forhold ogsaa i Fremtiden. Men der er Forskel paa et Mindretals og et Flertals Stilling i saa Henseende. At et Flertal sender et Forslag over i det andet Ting, for at det skal gøre Arbejdet om, er mig uforstaaeligt, det er i alt Fald en Fremgangsmåde, som vi ikke tidligere have kendt Mage til. . .